

การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของ
ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช^{*}
THE PROTECTION OF DISCIPLINE MISCONDUCT ACCORDING
TO HIRI-OTTAPPA PRINCIPLE OF NAKHON SI THAMMARAT
YOUTH CORRECTION INSTITUTION

รัชเดช มะลิทองดำรง¹

Ratchadach Malithongdumrong¹

กันตภณ หนูทองแก้ว²

Kantaphon Nuthongkaew²

สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร³

Supreecha Chamnanphuttiophon³

¹⁻³มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคตรราช

¹⁻³Mahamakut Buddhist University Srithammasokraj Campus, Thailand

Corresponding author E-mail: wichit348@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช 2) เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมวิธี วิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากประชากรจำนวน 1,753 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 313 คน วิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 รูป/คน แยกเป็น 1 รูป 4 คน ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

^{*} Received 19 April 2023; Revised 27 April 2023; Accepted 30 April 2023

ผลการวิจัย พบว่า 1) การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักhiri-โอดตัมปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หิริ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 รองลงมา คือ โอดตัมปะ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.05 และ 2) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า หิริ ทำให้คนเราเกิดความละอาย แก่ใจ ไม่คิดชั่ว พูดชั่ว และทำชั่ว ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น เพราะมีความละอายต่อบาปที่จะเกิดขึ้น จนสามารถชนะใจตนเองหยุดความชั่ว สอดคล้องกับ โอดตัมปะ ถ้าเราทำอะไรลงไป หากไม่ถูกต้องแล้วจะทำให้รู้สึกเกรงกลัวกระดากใจในใจตนเอง เรียกว่า ผิดจากธรรม ความละอายเกรงกลัวนี้เป็นต้นเหตุให้ทำความดี

คำสำคัญ: การป้องกัน, การกระทำความผิด, หลักhiri-โอดตัมปะ

ABSTRACT

The objectives of this research were as follows 1) to study the prevention of discipline misconduct according to Hiri-Ottappa principle of Nakhon Si Thammarat Youth Correction Institution and 2) to find out the guidelines for Promotion of prevention of the discipline misconduct according to Hiri-Ottappa principle of Nakhon Si Thammarat Youth Correction Institution. Conducting research according to mixed method research: Quantitative research from 1,753 people the data collected by questionnaire, and 313 samples using by Kreicle and Morgan's tables, qualitative research collected data by in-depth interviews and group discussions by the key informants, five informants, data analysis using the Content analysis technique.

The results of the research found that: 1) The prevention of discipline misconduct according to Hiri-Ottappa principle of Nakhon Si Thammarat youth correction institution overall was 2.94. When considered individually, it was found that the aspect of Hiri was 3.10 and followed by the aspect of Ottappa was 3.05 2) From in-depth interviews, it was found that Hiri causes people to be ashamed of their hearts, not thinking bad things, saying bad things, and doing bad things both in front of and behind other people's backs. because there is shame for the sin that will happen until being able to win his own heart, stop

evil, in line with Ottappa, if we do something If it's not right, it will make you feel afraid and embarrassed in your heart, called wrong from the dharma. This shame and fear is the cause of doing good deeds.

Keywords: Protection, Misconduct, Hiri – Ottappa

บทนำ

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยราชการระดับกรม ในสังกัดกระทรวงยุติธรรมมีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง และบุคคลที่อยู่ในความควบคุมหรือดูแลตามหน้าที่และอำนาจของกรม โดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์กร พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไขหรือฟื้นฟูผู้ต้องขังและบุคคลที่อยู่ในความควบคุมหรือดูแลตามหน้าที่ และอำนาจของกรม ให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริต และสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอก ได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ นับว่าเป็นหน่วยงานสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ดำเนินการตามมาตรการบังคับทางอาญาตามคำพิพากษาหรือมีคำสั่งในการจำกัติดิสริภาพของบุคคล โดยมีภารกิจหลักสำคัญในการควบคุมการดูแลและพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังโทษเด็ดขาดที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจากคุก การควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาคดี การควบคุมและป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังหลบหนี รวมทั้งการพัฒนาฟื้นฟูพฤติกรรมผู้ต้องขังและจิตใจของผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดีหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำ สภาวะการณ์ในปัจจุบัน กรมราชทัณฑ์ต้องรับมือควบคุมผู้ต้องขังที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นในทุกๆ ปี รวมถึงผู้ต้องขังแต่ละคนมีความแตกต่างทั้งด้านพื้นฐานของครอบครัว ภูมิหลังของชีวิต ตลอดจนระดับการศึกษา การเรียนรู้ รวมถึงพฤติกรรมเฉพาะบุคคลที่แตกต่างกัน ซึ่งล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้การควบคุมผู้ต้องขังมีความยากลำบากและนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย (กรมราชทัณฑ์, 2565)

การดำเนินการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม นครศรีธรรมราชที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยของทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราชซึ่งปัจจุบันมีผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช มีทั้งหมด 1,753 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2565) การดำเนินการทางวินัยเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2560 หมวด ที่ 7 (วินัยและบทลงโทษ) หมวด ที่ 8 (ความผิดเกี่ยวกับเรือนจำ) มาตรา 72

ผู้ใดกระทำได้ด้วยประการใดให้เข้ามาหรือให้ออกไปจากเรือนจำ หรือครอบครองหรือใช้ในเรือนจำ หรือรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง ซึ่งสิ่งของต้องห้าม ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการทางวินัยกับผู้ต้องขังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ต้องขังมีระเบียบวินัย ประพฤติตนอยู่ในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ โดยผู้ต้องขังกระทำความผิดระเบียบวินัยภายในทัณฑสถานวัยหนุ่ม นครศรีธรรมราช คือ (1) ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ และสารระเหย รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพ (2) สุราหรือของมีเมาอย่างอื่น (3) เครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี (4) อาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (5) น้ำมันเชื้อเพลิงหรือวัตถุอื่นใดที่ก่อให้เกิดเพลิงได้ (6) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว (7) สิ่งของอื่นที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือนจำหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม อันดีของประชาชน (พระราชบัญญัติราชทัณฑ์, 2560)

เนื่องจากปัจจุบันทัณฑสถานวัยหนุ่ม นครศรีธรรมราช มีสถิติการกระทำความผิดวินัยของผู้ต้องขังมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นจากปีที่ผ่านมา สืบเนื่องจากหลายๆ สาเหตุและปัจจัย การป้องกันการกระทำความผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม นครศรีธรรมราชส่งผลให้มีประโยชน์ต่อแนวทางในการดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และทั้งในปัจจุบันและในอนาคตโดยอาศัยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชาวตะวันออก เป็นศาสนาที่มีความแตกต่างจากศาสนาอื่นๆ ที่มีขันติธรรม และเชื่อในเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ มองโลกแบบผู้รัก สันติภาพ จึงอยู่ร่วมกับศาสนาอื่นๆ ได้โดยไม่มี ความขัดแย้ง การสอนพระพุทธศาสนา มีแต่บวกกับบวก ในสังคมและความสุขของสังคมไทยนั้น มีรากฐานมาจากคำสอนของพุทธศาสนา (วิชัย ดันศิริ, 2551) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ที่มุ่งเน้นพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2545) โดยเป็นการสนับสนุนให้นำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย ดังนั้น หากบุคคลเห็นห่างจากคุณธรรมทางศาสนา ก็ยิ่งจะทำให้การ ประพฤติปฏิบัติขาดหลักธรรม ดำเนินชีวิต ขาดทิริโอตตปปะ ขาดความเสียสละเพื่อส่วนรวม คุณธรรม ทางพระพุทธศาสนาจึงจะช่วยสร้างวิถีชีวิตให้ดำรงอยู่ในทางสายกลาง และในขอบเขตของวัฒนธรรม ที่ไม่ยึดติดได้ และวิถีทางของพุทธธรรมก็เข้ากันได้เป็นอย่างดีกับการสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่ง

หิริ คือ ความละอายต่อบาป ไม่ทำชั่วด้วยกาย วาจา และใจ ไม่ว่าจะมิผู้รู้เห็นหรือไม่ โอตตัปปะ คือ ความกลัวต่อบาป กลัวผลของกรรมชั่ว กลัวว่าเมื่อทำชั่วลงไปจะทำให้จิตใจของตนตกต่ำ แม้จะมีโอกาสโกงกินก็จะไม่ทำ ไม่ใช่เพราะกลัวถูกจับได้ แต่กลัวความเสื่อมที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อให้เกิดการควบคุมผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการกระทำผิดวินัย ที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำได้และสามารถพัฒนาผู้ต้องขังให้เป็นคนดีพร้อมที่จะเดินออกจากเรือนจำสู่สังคมใหม่ภายใต้การยอมรับของสังคมได้อย่างแท้จริง

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตัปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นประโยชน์ต่อแนวทางในการดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหาการกระทำผิดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และทั้งในปัจจุบันและในอนาคตโดยอาศัยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ใช้วิถีทางของพุทธธรรม ช่วยขัดเกลากาย วาจา และใจ ช่วยให้การควบคุมผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการกระทำผิดวินัย ที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำได้และช่วยพัฒนาผู้ต้องขังให้เป็นคนดีคืนสู่สังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริโอตตัปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตัปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช จำนวน 1,753 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครืชีและมอร์แกน (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบลำดับชั้น (Stratified Random sampling) คำนวณหากลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งผู้ต้องขังออกเป็น 3 เรือนนอน ใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบบัญชีไตรยางศ์ เพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 313 คน

1.3 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องและประกอบด้วยองค์ความรู้ทางด้านการควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช และผู้ทรงคุณวุฒิทางธรรม จำนวน 5 รูป/คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaires) มีลักษณะคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิดแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษา ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะฐานความผิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 2 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ด้านหิริ จำนวน 10 ข้อ และ ด้านโอตตปปะ จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ระดับมากที่สุด-ระดับน้อยที่สุด)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) มีลักษณะแบบมีโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) เกี่ยวกับการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช โดยคำถามสำหรับสัมภาษณ์เชิงลึกถูกพัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 2 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและส่วนที่ 2 ข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราชผลการวิจัย

2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม จำนวน 3 ท่าน นำเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถามไปปรับปรุง แก้ไข เพื่อขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ต้องขัง ทณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ด้านความเชื่อมั่น (Reliability) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ผลการทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.963 จากนั้นผู้วิจัยขอรับหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสีเกรา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตัมปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช” สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะฐานความผิด

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 30-39 ปี ร้อยละ 36.10 รองลงมา อายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 33.87 อายุ 40-49 ปี ร้อยละ 23.00 และอายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 7.03 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน 151 คน ร้อยละ 24.42 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 84 คน ร้อยละ 19.77 และมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 59 คน ร้อยละ 18.60 ตามลำดับ

ลักษณะฐานความผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฯ จำนวน 230 คน ร้อยละ 73.48 รองลงมา ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 38 คน ร้อยละ 12.14 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตตปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตตปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช โดยรวม

การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตตปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช	ระดับการป้องกัน		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านทิริ	3.10	1.13	ปานกลาง
ด้านโอตตปะ	3.05	1.06	ปานกลาง
รวม	2.94	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตตปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทิริ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 ส่วนด้าน โอตตปะ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.05 ตามลำดับ

3. ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักทิริ-โอตตปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยสามารถจำแนกดังนี้

ประเด็นที่ 1 จากการสัมภาษณ์เชิงลึกได้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกันคือ หิริ ทำให้คนเราเกิดความละอายแก่ใจ ไม่คิดชั่ว พูดชั่ว และทำชั่ว ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น เพราะมีความละอายต่อบาปที่จะเกิดขึ้น จนสามารถชนะใจตนเองหยุดความชั่วที่จะเกิดขึ้นได้เป็นธรรมรักษาคัมภีร์ครองโลก ทำให้โลกเกิดสันติ ทำให้คนเรา อยู่กันอย่างสงบสุข เพราะคนที่มีหิริจะเกลียดความชั่ว และละอายที่จะทำความชั่วทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทำให้ ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่โลกและสรรพสัตว์ทั้งปวง

ประเด็นที่ 2 จากการสัมภาษณ์เชิงลึกได้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกันคือ โอตตัปปะ หากเราคิดจะทำสิ่งใดที่ชั่ว เกรงกลัวบาปจะเกิดขึ้นมาในใจ แม้ว่าคนอื่นจะไม่เห็น คิดทำชั่วคืออย่างไร สิ่งใดที่เป็นไปเพื่อความเลวทรามไม่ถูกต้องทางธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าอันนั้นเป็นความเลว อะไรที่ชั่วถูกหรือไม่ถูก คือถ้าเราทำอะไรลงไป ถ้าหากว่ามันไม่ถูกต้องแล้วมันรู้สึกเกรงกลัวกระดากในใจตนเอง นักปราชญ์ทั้งหลายไม่สรรเสริญ ไม่นิยม นั่นเรียกว่า ผิดจากธรรมชาติ ความละอายเกรงกลัวนี้เป็นต้นเหตุให้ทำความดี ความดีทั้งหมดเกิดจากความละอาย เกรงกลัวทั้งนั้น ความไม่ดีเกิดจากความไม่ละอายเกรงกลัวนั่นเอง ศีล 5 ข้อมีความละอายเป็นเบื้องต้น เป็นสมุฏฐาน หากว่ามีความละอายในใจแล้วก็จะไม่กล้าทำความชั่ว

อภิปรายผล

1. การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตัปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม นครศรีธรรมราช ด้านหิริ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง อภิปรายได้ว่า การที่ผลการวิจัยออกมาในระดับปานกลางนั้นอาจมีสาเหตุมาจากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามยังไม่เข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เข้าถึงความหมายของคำว่า หิริ และความเกี่ยวเนื่องกับวินัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของ ชลลดา สอนศิริ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความมีวินัย และแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามเพศและระดับชั้นของนักเรียน และศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดหนอง

ขาม (ไตรราษฎร์อรุณ) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วน 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ .21 - .65 และมีค่าความเชื่อมั่น .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย () ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที(t-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อรุณ) สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 6 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

2. การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช ด้านโอตตปปะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ความสะดุ้งกลัวต่อผลของความชั่ว ต่อผลของความทุจริตที่ทำไว้ ซึ่งเป็นอาการของจิตที่หวั่นไหว เมื่อจะทำความชั่ว เพราะกลัวความผิดที่ จะตามให้ผลในภายหลัง เกิดขึ้นได้เพราะคิดถึงโทษหรือความทุกข์ที่จะเกิดขึ้นจากการทำชั่ว จากการประพฤติทุจริตของตน เช่น ตัวเองต้องเดือดร้อนเกิดความเสียหาย เสียทรัพย์สินเงินทอง เสียอริสราภาพ หรือถูกคนอื่นตำหนิติเตียน ถูกสังคมรังเกียจ เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ (2531) อธิบายว่า ความสะดุ้ง ความหวาดกลัวต่อความชั่ว ทางกาย ทางวาจา ทางใจ เรียกว่า โอตตปปะ ท่านเปรียบเสมือนดัง คนขลาดกลัวตาย ไม่อาจจะเข้าใกล้สัตว์ร้ายได้ เช่นงู หรือเสือ อันจะผลาญชีวิตหรือทำให้ร่างกาย เจ็บช้ำลำบากต้องหลบหนีไปให้ไกล โอตตปปะ ความหวาดกลัวต่อความชั่วก็เป็นเช่นนั้น เห็นความชั่ว เสมือนดังสัตว์ร้ายไม่อาจเข้าใกล้ไม่อาจแตะต้อง

3. แนวทางส่งเสริมการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

ประเด็นที่ 1 จากผลการสัมภาษณ์ หิริ ทำให้คนเราเกิดความละอายแก่ใจ ไม่คิดชั่ว พูดชั่ว และทำชั่ว ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น เพราะมีความละอายต่อบาปที่จะเกิดขึ้น จนสามารถชนะใจตนเองหยุดความชั่วที่จะเกิดขึ้นได้เป็นธรรมรักษาคຸມครองโลก ทำให้โลกเกิดสันติ ทำให้คนเราอยู่กันอย่างสงบสุข เพราะคนที่มีหิริจะเกลียดความชั่ว และละอายที่จะทำความชั่วทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทำให้ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่โลกและสรรพสัตว์ทั้งปวง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ (2531) อธิบายว่า หิริ ได้แก่ความละอายใจ ต่อความชั่วความชั่วแยกโดยทวารเป็น 3 ทวาร คือ กายทวาร ช่องกาย วจิทวาร ช่องปาก และมโนทวาร ช่องมโนหรือมโน คนทำชั่วก็ทำทางกาย คือ กายทวารบ้าง

ทำทางวาจา คือ วลีทวารบ้าง ทำทางใจ คือ นึกคิดชั่วทางมโนทวารบ้างโดย หิริ คือ ความละอาย แก่ใจต่อความประพฤติชั่วหรือทำชั่วทางกายทวาร ทางวลีทวาร ทางมโนทวารนั้นท่านแสดงอาการและเปรียบเทียบไว้ว่า ความละอายแก่ใจต่อความชั่ว เหมือนดังคนสะอาด ไม่อาจแต่ต้องของสกปรกโสโครกขยะแขยง หิริก็เป็นเช่นนั้นละอายแก่ใจไม่กล้า จะทำชั่วเพราะเห็นแก่ความชั่วเป็นของสกปรกน่าขยะแขยง และสอดคล้องกับแนวคิดของ พระกวีวรญาณ (2502) อธิบายว่า หิริ แปลว่า ความละอายแก่ใจละอายต่อการที่จะกระทำชั่ว หมายความว่า การที่เราไม่ทำชื่อนั้นไม่ใช่เพราะอายคนนั้นคนนี้ ถ้าหากไม่มีใครเห็น ไม่มีใครได้ยิน ก็อาจจะทำชั่วได้ แต่ถ้าหากเขาเกิดละอายใจตนเองขึ้นมา เขาย่อมไม่ทำความชั่วทั้งในที่ลับและที่แจ้ง แม้จะให้เงินทองมากมายให้ยศลาบรรดาศักดิ์เขาก็ไม่ยอมทำ ถ้าคนที่มีอำนาจวาสนา มีเงิน มีอิทธิพล มีธรรมชื่อน้อยอยู่ในใจแล้วแม้เขามีโอกาสที่จะโกงเขาก็ไม่โกงเพราะละอายใจตนเอง เพราะถ้าความสบายใจของตนจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความทุกข์ของผู้อื่นแล้ว คนดีๆ เขาก็จะไม่ยอมทำเป็นอันขาด ฉะนั้น ธรรมะคือ หิริ นี้จึงได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนคุ้มครองโลกให้อยู่ร่วมกันโดย สันติสุขประการหนึ่ง

ประเด็นที่ 2 จากผลการสัมภาษณ์ หากเราคิดจะทำสิ่งใดที่ชั่ว ความละอายจะเกิดขึ้นมาในใจ แม้ว่าคนอื่นจะไม่เห็น คิดทำชั่วคืออย่างไร สิ่งใดที่เป็นไปเพื่อความเลวทรามไม่ถูกต้องทางธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าอันนั้นเป็นความเลว อะไรที่คิดว่าถูกหรือไม่ถูก คือถ้าเราทำอะไรลงไป ถ้าหากว่าไม่ถูกต้องแล้วมันรู้สึกจะละอายกระดากใจในใจตนเอง แต่ตามหลักท่านบอกว่านักปราชญ์ทั้งหลายไม่สรรเสริญ ไม่นิยม นั่นเรียกว่า ผิดจากธรรม ความละอายนี้แหละเป็นต้นเหตุให้ทำความดี ความดีทั้งหมดเกิดจากความละอายทั้งนั้น ความไม่ดีเกิดจากความไม่ละอายนั่นเอง ศีล 5 ข้อมีความละอายเป็นเบื้องต้น เป็นสมุฏฐาน หากว่ามีความละอายในใจแล้วไม่กล้าทำ ศีลข้อนั้นถึงได้เว้นได้หมด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ (2531) อธิบายว่า ความสะดุ้ง ความหวาดกลัวต่อความชั่ว ทางกาย ทางวาจา ทางใจ เรียกว่า โอตตปปะ ท่านเปรียบเสมือนดัง คนขลาดกลัวตาย ไม่อาจจะเข้าใกล้สัตว์ร้ายได้ เช่นงู หรือ เสือ อันจะผลาญชีวิตหรือทำให้ร่างกาย เจ็บไข้ลำบากต้องหลบหนีไปให้ไกล โอตตปปะ ความหวาดกลัวต่อความชั่วก็เป็นเช่นนั้น เห็นความชั่ว เสมือนดังสัตว์ร้ายไม่อาจเข้าใกล้ไม่อาจแตะต้อง และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ (2531) อธิบายว่า ความสะดุ้ง ความหวาดกลัวต่อความชั่ว ทางกาย ทางวาจา ทางใจ เรียกว่า โอตตปปะ ท่านเปรียบเสมือนดัง คนขลาดกลัวตาย ไม่อาจจะเข้าใกล้

สัตว์ร้ายได้ เช่นงู หรือ เสือ อันจะผลาญชีวิตหรือทำให้ร่างกาย เจ็บช้ำลำบากต้องหลบหนีไปให้ไกล โอดตปปะ ความหวาดกลัวต่อความชั่วก็เป็นเช่นนั้น เห็นความชั่ว เสมือนดังสัตว์ร้ายไม่อาจเข้าใกล้ไม่อาจแตะต้อง

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช สรุปได้ ระดับการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริ-โอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดนด้านหิริ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.10 รองลงมา คือ ด้านโอตตปปะ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.05 ส่วนแนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักหิริของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช โดยใช้หิริ ทำให้คนเราเกิดความละอายแก่ใจ ไม่คิดชั่ว พูดชั่ว และทำชั่ว ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น เพราะมีความละอายต่อบาปที่จะเกิดขึ้น จนสามารถชนะใจตนเองหยุดความชั่วที่จะเกิดขึ้นได้เป็นธรรมรักษาคຸ່ມครองโลก ทำให้โลกเกิดสันติ ทำให้คนเราอยู่กันอย่างสงบสุข เพราะคนที่มีหิริจะเกลียดความชั่ว และละอาย ที่จะทำความชั่วทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทำให้ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่โลกและสรรพสัตว์ทั้งปวง ส่วนแนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยตามหลักโอตตปปะของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช จะต้องมีความละอายใจต่อการทำชั่ว หากเราคิดจะทำสิ่งใดที่ชั่ว ความละอายจะเกิดขึ้นมาในใจ แม้ว่าคนอื่นจะไม่เห็น คิดทำชั่วคืออย่างไร สิ่งใดที่เป็นไปเพื่อความเลวทรามไม่ถูกต้องทางธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าอันนั้นเป็นความเลว อะไรที่วัดว่าถูกหรือไม่ถูก คือถ้าเราทำอะไรลงไป ถ้าหากว่ามันไม่ถูกต้องแล้วมันรู้สึกจะละอายกระดากในใจตนเอง แต่ตามหลักท่านบอกว่า นักปราชญ์ทั้งหลายไม่สรรเสริญ ไม่นิยม นั้นเรียกว่า ผิดจากธรรม ความละอายนี้แหละเป็นต้นเหตุให้ทำความดี ความดีทั้งหมดเกิดจากความละอายทั้งนั้น ความไม่ดีเกิดจากความไม่ละอายนั่นเอง ศีล 5 ข้อมีความละอายเป็นเบื้องต้น เป็นสมุฏฐาน หากว่ามีความละอายในใจแล้วไม่กล้าทำ ศีลข้อนั้นก็งดเว้นได้หมด **ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์**

1) ควรมีการส่งเสริมและสร้างการรับรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และผู้ต้องขังทุกรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ เกี่ยวกับหลักหิริ-โอตตปปะ 2) ควรมีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อให้มีการฝึกอบรมตามหลักศาสนาทั้งของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และผู้ต้องขังทุกรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ **ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** 1) ควรมีการดำเนินการวิจัยและพัฒนาการ

ส่งเสริมและสร้างการรับรู้ให้แก่ผู้ต้องขังเกี่ยวกับหลักทรี-โอตตัปปะ 2) ควรมีการดำเนินการวิจัย และพัฒนาการส่งเสริมผู้นำทางศาสนาฝึกอบรมผู้ต้องขังเกี่ยวกับหลักทรี-โอตตัปปะ

เอกสารอ้างอิง

- กวีวรรณ, พระ. (2502). วิชาศาสนา. กรุงเทพมหานคร : ส. ธรรมกัคดี.
- กรมราชทัณฑ์. (2565). ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์. เรียกใช้เมื่อ 20 สิงหาคม 2565 จาก <http://www.correct.go.th>.
- กรมราชทัณฑ์. (2560). พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560. เรียกใช้เมื่อ 22 สิงหาคม 2565. จาก <http://www.correct.go.th/popmaha/image/Law%202560%20.pdf>.
- ชลลดา สอนศิริ. (2559). ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไทรราชวรวิหาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรีเขต 3. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย ต้นศิริ. (2551). อุดมการณ์ทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน จำกัด สามลดา.
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์. (2531). สารานุกรมพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ปฏิรูป การศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กองการรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.